Я бачив диво

АвторЧе | AuthorChe

Я бачив диво увісні,
спустилось з неба янголятко.
То явилась ти мені
і назвала зайченятком.
Надворі ніч,всі тихо сплять,
а ми з тобою на алеї.
Нам зорі ніжно мерехтять
і очі твої кришталеві.
Ми попід берегом пішли.
Місяць сяяв на Дніпро.
По шкірі сироти пройшли,
коли відчув твоє тепло.
Пішли ми просто по воді.
За руку ти мене тримала.
Не мав такого я в житті..
Вода неначе желем стала.
Прийшли на острівець чарівний,
пісочок чистий, гарний ліс.
Світлячки літають дивні,
в кущиках пробіг десь лис.
Ось до галявини дійшли..
Ти сяяла молочнобілим.
На травицю разом впали.
Обійняв твоє я тіло
і ти мене поцілувала…
На щічках виднівся румянець)
Мені триндець як тепло стало.
Я запросив тебе на танець.
Ми босими кружляли на траві,
на фоні нам лиш тиша грала.
Щасливими були з тобою,
я хочу щоб ця мить тривала.
Ми знову впали на траву.
Я зазирнув у твої очі.
Побачив я душі красу
і зрозумів, що ніц не хочу..
Мені комфортно із тобою,

коли ти поруч є — радію.
Але не завжди ти зі мною,
тому частіше таки мрію.
Тебе кохаю, янголятко,
найкраща ти з усіх мені.
Щоразу, як лягаю спатки,
тебе чекаю увісні

Вадим Ємельянов (AuthorChe)
Дата написання: 14.10.2023